

2) Zarzut drugi, wedle którego pozwana popełniła oczywisty błąd w ocenie poprzez odliczenie ceł antydumpingowych jako kosztu przy obliczaniu ceny eksportowej niepowiązanego dostawcy, a tym samym nie ustaliła wiarygodnego marginesu dumpingu dla celów oceny zmienionego marginesu dumpingu i prawidłowych kwot zwrotu uiszczonych ceł antydumpingowych, naruszając w ten sposób art. 2 ust. 9 i 11 oraz art. 11 ust. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2012 r. — Wahl GmbH przeciwko OHIM — Tenacta Group (bellissima)

(Sprawa T-77/12)

(2012/C 109/60)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Wahl GmbH (Unterkirnach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Kieser)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Tenacta Group SpA (Azzano S. Paolo, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— zmianę decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 21 listopada 2011 r. w taki sposób, że sprzeciw nr B1560781 z dnia 2 listopada 2009 r., w którym powołano się na wspólnotowy znak towarowy nr 004534889 zostanie oddalony;

— ewentualnie, zmianę decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 21 listopada 2011 r. w taki sposób, że sprzeciw nr B1560781 z dnia 2 listopada 2009 r., w którym powołano się na wspólnotowy znak towarowy nr 004534889 zostanie oddalony w odniesieniu do rejestracji zgłoszonego znaku towarowego dla towarów należących do klasy 7;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „bellissima” dla towarów należących do klas 7 i 8 (zgłoszenie nr 8406704)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: TENACTA GROUP SpA.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy „bellissima IMETEC” dla towarów należących do klas 9 i 11 (wspólnotowy znak towarowy nr 4534889)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2012 r. — GRE przeciwko OHIM — Villiger Söhne (LIBERTE brunes)

(Sprawa T-78/12)

(2012/C 109/61)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: GRE Grand River Enterprises Deutschland GmbH (Kloster Lehnin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat I. Memmler)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Villiger Söhne GmbH (Waldshut-Tiengen, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie R 2109/2010-1;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „LIBERTE brunes” dla towarów należących do klas 25, 30 i 34 (zgłoszenie nr 6462171)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Villiger Söhne GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „LA LIBERTAD” (wspólnotowy znak towarowy nr 1456664) i graficzny znak towarowy „LA LIBERTAD” (wspólnotowy znak towarowy nr 2433126) dla towarów należących do klas 14 i 34

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd

Skarga wniesiona w dniu 15 lutego 2012 r. — Cisco Systems i Messagenet przeciwko Komisji

(Sprawa T-79/12)

(2012/C 109/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cisco Systems, Inc. (San José, Stany Zjednoczone), Messagenet SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: L. Ortiz Blanco, J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo i K. Jörgens, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji C(2011) 7279 Komisji wersja ostateczna z dnia 7 października 2011 r. (Dz.U. C 341, s. 2) dotyczącej niewyrażania sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji między Microsoft Corporation a Skype Sarl i uznania jej za zgodną ze wspólnym rynkiem (sprawa COMP/M.6281) ze względu na naruszenie art. 2 i 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾ w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw lub, ewentualnie art. 296 TFUE;
- obciążenie Komisji Europejskiej jej własnymi kosztami, jak również kosztami poniesionymi przez skarżących w ramach niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy tego, że Komisja Europejska popełniła oczywisty błąd w ocenie przyjmując, iż koncentracja nie wzbudza żadnych wątpliwości dotyczących jej antykonkurencyjnych efektów horyzontalnych na rynkach przeznaczonych dla konsumentów systemów zintegrowanego zarządzania komunikacją UC (consumer unified communica-

tions). W związku z tym strona skarżąca podkreśla, że koncentracja prowadzi do powstania udziału w rynku większego niż 80 % najwięzszego możliwego rynku spośród tych rozpatrywanych w decyzji (usługi wideokonferencji na komputerach osobistych z systemem Windows). Połączenie silnego efektu sieciowego osiąganego dzięki największej zainstalowanej bazie użytkowników i pełnej kontroli sprawowanej przez spółkę przejmującą nad systemem operacyjnym Windows oraz innymi związanymi z nim aplikacjami wzmocni pozycję dominującą i pozbawi powstającą spółkę jakiegokolwiek inicjatywy, aby oferować interoperacyjność z konkurencyjnymi produktami.

- 2) Zarzut drugi dotyczy tego, że Komisja Europejska popełniła oczywisty błąd w ocenie przyjmując, iż koncentracja bez wątplenia nie doprowadzi do powstania sprzecznych z zasadami konkurencji skumulowanych skutków na rynkach przeznaczonych dla przedsiębiorstw systemów zintegrowanego zarządzania komunikacją UC (enterprise unified communications). W związku z tym strona skarżąca podkreśla, że ze względu na rosnącą popularność usług typu consumer unified communications korporacyjni klienci chcą się łączyć z klientami za pomocą narzędzi tego typu. Rozszerzając swoją istniejącą bazę klientów korzystających z consumer unified communication, powstająca spółka będzie mogła w większym niż do tej pory stopniu odmawiać interoperacyjności z konkurencyjnymi produktami komunikacyjnymi oraz będzie miała ku temu większą motywację. Efekt zamknięcia rynku będzie wzmocniony posiadana już przez tą spółkę wiodącą/dominującą pozycją na rynkach sąsiadujących, takich jak rynki systemów operacyjnych oraz oprogramowania dla firm takiego jak np. Office i Outlook. W szczególności, zaskarżona decyzja jest niezgodna z praktyką decyzyjną Komisji Europejskiej i Trybunału Sprawiedliwości UE w zakresie znaczenia efektów sieciowych na rynkach IT i potrzeby zapewnienia interoperacyjności w celu zapewnienia konsumentom rzeczywistego wyboru, gdy w grę wchodzi takie efekty sieciowe.

- 3) Zarzut trzeci, pomocniczy, dotyczy tego, że Komisja Europejska nie wywiązała się z obowiązku dostatecznego uzasadnienia zatwierdzenia koncentracji na pierwszym jej etapie, nie biorąc pod uwagę konieczności zaciągnięcia zobowiązań przez jej strony.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2012 r. — Makhlof przeciwko Radzie

(Sprawa T-82/12)

(2012/C 109/63)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mohammad Makhlof (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: adwokaci C. Rygaert i G. Karouni)